

Justitiedepartementet
ju.remissvar@regeringskansliet.se
ju.L1@regeringskansliet.se

Yttrande
Ju2026/00921

Stockholm 2026-06-30

Lättnader i kraven på hållbarhetsrapportering (SOU 2026:27)

Svensk Försäkring ser positivt på att förslagen i betänkandet utgår från att de svenska bestämmelserna inte ska vara mer långtgående än vad som följer av direktivets minimikrav.

Svensk Försäkring välkomnar även att de föreslagna ikraftträdandebestämmelserna möjliggör att företag som i dag omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering, men som enligt de nya tröskelvärdena inte längre skulle omfattas, kan tillämpa de nya reglerna redan för räkenskapsåret 2026. Mot denna bakgrund är det av stor betydelse att lagstiftningsprocessen kan genomföras skyndsamt. Ett tidigt ikraftträdande under 2026 bidrar till ökad förutsebarhet och underlättar företagets planering och förberedelser inför kommande rapportering.

Förslag till lag (2026:000) om begäran av hållbarhetsinformation från aktörer i ett företags värdekedja

Definitionen av skyddat företag

I lagen införs nya begrepp som definieras i 2 §. Med *skyddade företag* avses en aktör som ingår i ett rapporterande företags värdekedja och som under det senaste räkenskapsåret har haft högst 1 000 anställda.

Svensk Försäkring anser att definitionen av skyddade företag bör utformas i överensstämmelse med definitionen av rapporterande företag. Detta innebär att gränsen på 1 000 anställda även för skyddade företag bör beräknas som ett medeltal av antalet anställda under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren.

Om olika beräkningsmetoder tillämpas riskerar gränsdragningen att bli inkonsekvent. Företag i närheten av tröskelvärdet kan antingen omfattas av olika klassificeringar beroende på vilket regelverk som tillämpas eller hamna i en situation där de varken utgör skyddade företag eller rapporterande företag. Detta talar för att samma beräkningsmetod bör användas för båda definitionerna.

Information som går utöver de frivilliga standarderna

I 3 § anges att ett rapporterande företag, när det begär in information från ett skyddat företag i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering, inte får kräva

information som går utöver vad som följer av de frivilliga standarderna. Det skyddade företaget har i sådana fall rätt att vägra att lämna sådan information.

Svensk Försäkring anser att det bör förtydligas att uttrycket "i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering" i denna bestämmelse endast avser krav på hållbarhetsrapportering enligt 6 kap. 10 § årsredovisningslagen (1995:1554). Ett sådant förtydligande är nödvändigt för att undvika att bestämmelsen ges en vidare innebörd än avsett. I direktivtexten preciseras att det är hållbarhetsinformation "enligt detta direktiv" som avses. Utan ett klagörande finns en risk för att bestämmelsen tolkas så att den även omfattar begränsningar i möjligheten att begära in information som krävs enligt andra regelverk.

Svensk Försäkring anser vidare att det bör införas ett förtydligande avseende skyddade företag i förhållande till företag som *frivilligt* upprättar en hållbarhetsrapport enligt årsredovisningslagen. Skyddade företag bör i dessa fall ges samma rätt att vägra lämna information som går utöver de frivilliga standarderna som när begäran görs av ett företag som är *skyldigt* att upprätta hållbarhetsrapport. Utan ett sådant förtydligande riskerar tillämpningen att bli otydlig och inkonsekvent. Ett klagörande är därför motiverat för att säkerställa en enhetlig reglering och förutsebarhet för såväl rapporterande som skyddade företag.

Till sist föreslår vi en språklig och redaktionell justering innebärande att hänvisningar till skyddade företag genomgående görs i obestämd form i stället för bestämd form. En sådan utformning tydliggör att bestämmelsen tar sikte på skyddade företag som kategori, snarare än på enskilda identifierade företag. Därigenom klargörs att rapporterande företag kan begära information från aktörer i värdekedjan på ett mer generellt plan, utan att bestämmelsen ger intryck av att begäran måste riktas till varje enskilt företag individuellt.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser (kapitel 9)

Vi noterar att förslaget kan ge upphov till tolkningsfrågor beträffande vilka krav på hållbarhetsrapportering som gäller för räkenskapsåret 2026 för företag som tidigare omfattats av hållbarhetsrapporteringsregler enligt årsredovisningslagen.

I betänkandet anges att den nuvarande övergångsregleringen ska upphävas och att äldre regler om hållbarhetsrapportering, dvs. de bestämmelser i årsredovisningslagen som genomförde NFRD samt senare bestämmelser som genomförde CSRD, inte ska tillämpas från och med ikraftträdandet den 1 januari 2027. Redovisnings- och rapporteringsskyldigheter är dock normalt knutna till räkenskapsår snarare än till tidpunkten för ikraftträdandet.

Mot denna bakgrund är det inte helt tydligt hur regleringen är avsedd att tillämpas för räkenskapsåret 2026 för företag som tidigare omfattats av hållbarhetsrapporteringskrav men som enligt de nya reglerna faller utanför tillämpningsområdet (företagen i den s.k. andra vågen). Avsikten förefaller vara att dessa företag inte längre ska omfattas av obligatorisk hållbarhetsrapportering, men detta skulle med fördel kunna framgå tydligare av övergångsbestämmelserna eller författningskommentaren.

Svensk Försäkring anser därför att förslaget bör förtydligas så att det klart framgår vilka rapporteringskrav som gäller för räkenskapsåret 2026 för företag i den s.k. andra vågen som enligt de nya reglerna inte längre omfattas av kravet på hållbarhetsrapportering.

Konsekvenser (kapitel 10)

Konsekvenser för de företag som även i fortsättningen kommer att omfattas av krav på hållbarhetsrapportering

Konsekvensanalysen behandlar inte konsekvenserna för rapporterande företag i den finansiella sektorn. Detta är en väsentlig brist, eftersom exempelvis försäkrings- och tjänstepensionsföretag i hög grad är beroende av hållbarhetsinformation från de företag i vilka de investerar för att kunna uppfylla sina egna rapporteringskrav.

Det föreslagna höjda tröskelvärdet för krav på hållbarhetsrapportering innebär enligt betänkandets konsekvensanalys att betydligt färre företag kommer att omfattas av skyldigheten att upprätta hållbarhetsrapport, från över 2000 företag till omkring 200 företag enligt uppgift på sidan 83 i betänkandet.

Finansiella företag har ett omfattande behov av hållbarhetsdata från sina motparter, men eftersom antalet motparter ofta är mycket stort, saknar de i praktiken möjlighet att själva samla in denna information och blir därför beroende av dataleverantörer. Den frivilliga standard för hållbarhetsrapportering som förväntas antas av EU-kommissionen under 2026 är, som namnet anger, frivillig och innehåller inte heller något krav på offentliggörande.

Detta medför att tillgången till direkt rapporterad hållbarhetsinformation från företag med färre än 1000 anställda minskar. Som en följd kommer rapporterande finansiella företag i ökad utsträckning att behöva basera sin rapportering på estimat och antaganden. Detsamma gäller för de dataleverantörer som utgör en central informationskälla, vilka i motsvarande mån får ett mer begränsat underlag och därmed också behöver förlita sig på uppskattningar.

Sammantaget innebär detta att både tillgången till och kvaliteten i den hållbarhetsdata som rapporterande finansiella företag har att tillgå försämras. Denna konsekvens bör beaktas och analyseras i den fortsatta beredningen.

Svensk Försäkring

Magnus Vesterlund

Karin Chenon